

BOŽJA ČEŽNJA ZA MISIJOM

Božja slava, radost čovjeka,
snaga ljubavi

John Piper

Transkript predavanja, John Piper, Congresso Missione
Montesilvano, Italija, 2. - 5. 6. 2016.

© Copyright 2016 za hrvatsko izdanje: Stevo Vuletić
Prevedeno i objavljeno s dopuštenjem autora.

Umnažanje i distribucija ove knjižice dopušteno je u bilo kojem obliku pod uvjetom se ne mijenja tekst i da se ne naplaćuje.

Svi biblijski citati preuzeti su iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb 2009.

Nakladnici: Stevo Vuletić i Ivica Horvat

Urednik: Stevo Vuletić

Prijevod s engleskog jezika: Interpretus

Lektura: Interpretus

Grafički urednik: Momir Blažek

Knjižicu možete besplatno preuzeti
u PDF formatu na našoj internetskoj stranici
www.radosnavijest.com

Predgovor

U lipnju 2016. ugledni Američki pastor i propovijednik, Dr. John Piper, dao je tri duboke i značajne poruke sudionicima međunarodnog misijskog kongresa u Italiji, “Congresso Missione”. Pod glavnom temom kongresa, “Božja čežnja za misijom”, Dr. Piper je iznio tri poruke koje već desetljećima vode i motiviraju njegovu pastoralnu i misijsku službu. Zahvalni smo organizatorima kongresa na prilici da prevedemo i omogućimo širem čitateljstvu našeg govornog područja okusiti Božju čežnju za misijom kroz ove tri poruke.

„Bog, sa svojom svemogućom čežnjom, ima svrhu diljem svijeta sku-piti za sebe radosne obožavatelje iz svakog plemena, jezika i naroda. On ima neiscrpan entuzijizam kako bi učinio svoje ime vrhovnom vlašću među narodima. Zato, uskladimo svoje želje s njegovom i, zbog njegova imena, odrecimo se potrage za svjetovnim udobnosti-ma i pridružimo se njegovoj globalnoj svrsi.“

CONGRESSO MISSIONE

BOŽJA SLAVA, RADOST ČOVJEKA I SNAGA LJUBAVI

PRVI DIO

Zašto je Bog stvorio svijet?

“Ne boj se, jer ja sam s tobom. S istoka ću ti dovest’ potomstvo i sabrat ću te sa zapada. Reći ću sjeveru: ‘Daj mi ga!’ a jugu: ‘Ne zadržavaj ga!’ **Sinove mi dovedi izdaleka, i kćeri moje s kraja zemlje, sve koji se mojim zovu imenom, i koje sam na svoju slavu stvorio, koje sam saznao i načinio.**” (Iz 43,5-7)

Jedno od najvažnijih pitanja koje ljudsko biće može postaviti jest: *Postoji li Bog?*

Odgovarajući na to pitanje, Bog si daje osobno ime u Pismu. Njegovo je ime bilo toliko sveto da ga Židovi nisu izgovarali. Zamjenjivali su ga riječju Gospodin ili Gospod. Danas obično izgovaramo ime Jahve. Ponekad Jehova. U Starome zavjetu Božje se ime koristi više od 6000 puta. Uobičajeno se prevodi riječju Gospod¹, u našem jeziku velikim slovima.

Bog si je dao takvo ime kako bi osigurao da se potvrdi njegovo apsolutno postojanje svaki put kada mu izgovorimo ime. Ovo možete vidjeti u Knjizi Izlaska 3,13-14, gdje Mojsije objašnjava kako je nastalo ime.

¹ U izvornom tekstu riječ ”lord”; op. prev.

“Nato Mojsije reče Bogu: ‘Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: ”Bog otaca vaših poslao me k vama”, i oni me zapitaju: ”Kako mu je ime?” – što ću im odgovoriti?’ Ja sam koji jesam, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: ‘Ovako kaži Izraelcima: ”Ja Jesam” posla me k vama.’“

Ime “Jahve” temelji se na hebrejskoj riječi za “ja jesam”. Sva-ki put kada se koristilo Božje osobno ime, u čak više od 6000 primjera, cilj je bio, i još uvijek jest, potvrditi: “Ja apsolutno pos-tojim”. Moje postojanje ne ovisi ni o čijem tuđem postojanju. Ja Sam Koji Jesam.

Nisam definiran nijednom drugom realnošću. Ništa ne određuje tko sam i kakav sam. Nisam nastao. Ničega nije bilo prije mene. Ništa me nije stvorilo ili uzrokovalo. Nisam u procesu nastajanja. Ja sam potpun.

Sve ostale realnosti ovise o meni. Sve što postoji izvan mene, postoji jer sam to Ja stvorio. Stoga, Ja dajem značenje sve-mu. Odlučujem o postojanju nečega i zašto sve postoji. Ja sam jedina apsolutna realnost. Ja Sam Koji Jesam. “Mojsije, kaži Izraelcima, ‘Ja jesam’ posla me k vama. To mi je ime dovijeka.”

No za mene je sljedeće pitanje jednako važno, kao i pitanje pos-toji li Bog? Ono je oblikovalo moj život i moju službu jedna-ko duboko poput pitanja o postojanju Boga. Riječ je o pitanju: Zašto je apsolutni Bog, koji je potpun i komu ništa ne nedosta-je, stvorio svijet? Ako odgovorite na to pitanje kao što bi Bog

---

odgovorio, to će utjecati na sve o čemu razmišljate, na sve što osjećate i na sve što činite.

Kratak odgovor, koji odzvanja cijelom Biblijom, poput gromke grmljavine jest: *Bog je stvorio svijet radi svoje slave.*

Ubrzo ćemo govoriti o tome, no pogledajmo prvo činjenice.

Počnimo Izaijom 43,6b-7. Bog kaže:

“Sinove mi dovedi izdaleka, i kćeri moje s kraja zemlje, sve koji se mojim zovu imenom, i koje sam na svoju slavu stvorio, koje sam saznao i načinio.”

Iako je najbliže značenje ovoga: *Ja sam stvorio Izraela radi svoje slave*, činjenica da koristi riječi “sazdan”, “načinjen” i “stvoren” podsjeća nas na prvotni čin stvaranja. Izrael je stvoren radi Božje slave jer *sve je stvoreno radi Božje slave.*

Kada prvo poglavlje Biblije kaže: “Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih” (Post 1,27), koji je smisao toga? Koji je smisao postavljanja nečije slike u tvome gradu? Smisao slike jest da oslikava. Slike su postavljene da pokazuju original – osobu prikazanu na slici. One pokazuju neku poznatu osobu, kako bismo o toj osobi razmišljali i poštovali je. Slike proslavljaju original.

Bog je načinio ljude prema svojoj slici kako bismo mi bili slike Boga. Bog je postavio 7 milijardi kipova Boga u ovaj svijet. Ispunio je svijet slikama samoga sebe u svim državama, svim ple-

menima, svim narodnostima, svim jezicima. Tako da nitko ne propusti shvatiti smisao stvaranja. Nitko – ako nije potpuno slijep, ne može promašiti smisao čovječanstva, točnije, Boga. Bog je smisao svijeta. Gledati Boga, poznavati Boga, diviti se Bogu – to je smisao svijeta.

No ljudi nisu jedini pokazatelj Božje slave. Isto tako je i priroda! Zašto je Bog stvorio tako zadivljujući svijet da u njemu živimo? Zašto toliko nepregledan svemir? Čitao sam neki dan (ne mogu ovo potvrditi!) da u svemiru postoji više zvijezda nego što je riječi i zvukova koje je cijelo čovječanstvo ikad izgovorilo. Zašto?

Čuo sam kako ljudi kažu da nepreglednost praznog, nenaseljenog svemira, s malom mrvicom Zemljom na kojoj jedino obitavaju ljudi – čini vjerovanje u Boga još težim. Razlog zašto ovo izgleda neproporcionalno jest zbog toga što smatraju da svemir postoji radi ljudskog života. No svemir ne postoji samo radi čovječjeg života. On je radi Boga.

Biblija je vrlo jasna: “Nebesa slavu Božju kazuju” (Ps 19,1). Ako se netko pita: “Ako je Zemlja jedini naseljeni planet i čovjek jedini razuman stanovnik među zvijezdama, zašto onda postoji tako velik i prazan svemir?”, odgovor glasi: “On ne postoji radi nas. On postoji radi Boga. On postoji radi njegove veličine i njegove slave.” A i to je preblago rečeno!

Svemir objavljuje Božju slavu, a razlog je našeg postojanja da je vidimo i da budemo njome zapanjeni te da slavimo Boga. Zato Pavao kaže u Poslanici Rimljanima 1,20-21:

“Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, promatrana po njegovim² djelima, opažaju od postanka svijeta. Tako nemaju isprike. Jer iako su upoznali Boga, nisu mu iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu.”

Velika je tragedija svemira što su ljudi, stvoreni da proslave Boga, zanemarili svoju svrhu i “zamijenili slavu besmrtnog Boga kipovima, to jest slikama smrtnog čovjeka” (Rim 1,23) – posebno onoga čiji odraz vidimo u ogledalu. Suština je to grijeha. Grijeh je preferiranje bilo čega – bilo kojeg zadovoljstva, bilo kojeg blaga, bilo koje slave – više nego Božje slave. Zato je Italija, ali i bilo koja druga država, u očajnoj potrebi za Božjom milošću u Kristu. Više o tome kasnije.

Dakle, zašto je Bog stvorio svemir? Cijelom Biblijom odzvanja – od vječnosti do vječnosti – poput gromoglasne grmljavine: “Bog je stvorio svijet radi svoje slave”.

Izaija otvoreno kazuje u 43,7, i iznova ističe našu realnost kako bi nam pomogao da je osjetimo i učinimo okosnicom našega razmišljanja:

Iz 40,4–5, “Nek’ se povisi svaka dolina, nek se spusti svaka gora i brežuljak... Otkrit će se tada Slava Jahvina, i svako će je tijelo vidjeti, jer Jahvna su usta govorila.”

Iz 42,8, “Ja, Jahve mi je ime, svoje slave drugom ne dam, niti časti svoje kipovima.”

---

² U prijevodu KS stoji “njihovim” iako je jasno da pisac govori o njegovim djelima stvaranja, op. prev.

Iz 44,23, “Kličite nebesa jer je Jahve učinio! Orite se dubine zemljine! Odjekujte radošću, planine, i vi, šume, sa svim svojim drvećem! Jer Jahve je otkupio Jakova, proslavio se u Izraelu!”

Iz 48,9-11, “Radi imena svoga odgađah svoj gnjev, radi časti svoje susprezah se... iskušao te u talioniku nevolje. Sebe radi činih tako, sebe radi! Ta zar da se ime moje obeščasti? Slave svoje drugome ne dam.”

Iz 49,3, “Rekao si mi: ‘Ti si Sluga moj, Izraele, u kom ću se proslaviti!’”

Iz 61,1-3, “Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima... I zvat će ih hrastovima pravde, nasadom Jahvinim – na slavu njegovu.”

Bog je stvorio svijet “kako bi se proslavio”. To ne znači: “kako bi postao slavan”. Mi ne činimo Boga slavnim. Bog je savršeno i potpuno slavan bez obzira na to što činimo. Proslavljujući ga, ne uvećavamo mu slavu.

Bog nije stvorio svijet iz neke potrebe ili slabosti ili kakvog nedostatka. Stvarao ga je iz punine i snage te potpune dostatnosti. Kao što je Jonathan Edwards rekao: “Ne može se dokazivati praznina ili nedostatak kod izvora koji će se prelići” (Yale, *Works*, sv. 8, str. 448).

Ne proslavljamo Boga poboljšavajući njegovu slavu. Ne proslavljamo ga nadoknađujući neki njegov nedostatak. On nema nedostataka. Proslavljamo Boga gledajući njegovu slavu kakva doista jest, uživajući u njoj više nego u svemu ostalome, potom je pokazujući drugima onakvom kakva ona doista jest.

Usporedite riječ “veličanje”. Veličanje i proslavljanje Boga u svojoj su biti isto. No jedino u slučaju da veličamo njegovu slavu kao kad promatramo svijet teleskopom, a ne mikroskopom. Jer, mikroskopi čine male stvari većima nego što jesu, a teleskopi nezamislivo velike stvari prikazuju onakvima kakve doista jesu.

Naši bi životi trebali biti teleskopi Božje slave. Stvoreni smo da vidimo njegovu slavu, da budemo oduševljeni njegovom slavom i da živimo pomažući drugima da vide njega i uživaju u njemu zbog onoga koliko je doista velik i slavan.

Zato svemir postoji. Ako vas ova spoznaja oduševi na način na koji bi trebala, utjecat će na to kako razmišljate i osjećate. Sada znate zašto sve postoji. Nikada niste na gubitku ako ste došli do ove važne spoznaje. Zato što ste svjesni činjenice da sve postoji kako bi proslavilo Boga.

I ovo je najvažnija spoznaja koju možete imati o bilo čemu što postoji. I tako, znajući da sve postoji kako bi proslavilo Boga, svjesni smo nečega izvanrednoga. Točnije, znamo svrhu sveg postojanja. To je čudesno.

Ali ne možemo ostati samo na toj razini spoznaje. Preopćenita je. Previše je odvojena od pojedinih osoba Trojstva i od načina

na koji Bog upravlja tijekom povijesti. Ne pitamo se samo zašto je Bog stvorio svijet? Pitamo se i zašto je stvorio baš ovaj svijet – čemu ove tisuće godina ljudske povijesti sa slavnim početkom, ali strašnim padom čovječanstva u grijeh? I zašto povijest Izraela i dolazak Božjeg sina na svijet i razmjenjujuća smrt razapinjanjem na križ? I zašto slavno uskrsnuće, osnivanje Crkve i povijest svjetske misije sve do današnjeg dana, kada u svakoj državi na svijetu postoji evanđeoska vjera? Zašto ovaj poseban svijet – ova posebna povijest?

Kratak odgovor na ovo pitanje glasi: svijet s grijehom, patnjom i otkupljenjem postoji radi slave Božje milosti koja se najbolje očitovala u Isusovoj smrti.

Ili, da kažem malo opširnije: svijet – povijest koja se događa u Italiji i drugdje – stvorena je, vođena i održavana kako bi Božja milost, najbolje očitovana u smrti i uskrsnuću Isusa za grešnike, bila proslavljena cijelu vječnost radošću otkupljenih koji veličaju Krista.

Ili da sažmemo: svijet postoji radi slave Božje milosti otkrivene u spasonosnom Isusovu djelu. Stoga, kršćani ne bi trebali biti samo bogocentrični ljudi, već i oni koji uzdižu Krista, vođeni Radnosnom viješću, ljudi koji uživaju u milosti. Za nas postoji neslomljiva veza između Božje slave, slave milosti, Kristove slave i slave križa.

Dopustite mi da vam nešto pokažem iz Božje Riječi. Učinit ćemo to kroz pet koraka.

No prije toga, još samo nekoliko riječi o značenju milosti.

Riječ “milost” koristi se u različitim značenjima u različitim dijelovima Biblije. Pazite da ne ograničite značenje milosti samo zato što ona može imati ograničeno značenje u jednome biblijskom odlomku. Važno je ozbiljno razmotriti sve odlomke i dopustiti milosti da se očituje u potpunom značenju.

Kada govorimo o “suverenoj milosti”, ističemo jedno od značenja. Ili ako govorimo o “svemogućoj milosti”. Milost ima “svemoguću snagu” prevladati svaki ljudski otpor.

Milost nije samo Božja voljnost oprostiti grijeha već i snaga kojom Bog spašava ljude od početka do kraja. Drugim riječima, Božja milost započinje naše spasenje, održava ga i završava u vječnosti s Bogom.

Ovo je srž biblijskoga kršćanstva. Dopustite mi da ilustriram pomoću nekoliko biblijskih tekstova.

PRVO, suverenom milošću Bog nas izabire prije negoli uopće postojimo.

Rim 11,5-6

“Tako i u sadašnje vrijeme postoji jedan Ostatak izabran po milosti. A ako je po milosti, nije više po djelima; jer inače milost ne bi više bila milost.”

Mi smo izabrani, odabrani po milosti, ali ne zato što je Bog predvidio naša dobra djela.

DRUGO, suverenom milošću Bog nas uzdiže iz duhovne smrti i daje nam život.

Ef 2,5

“Nas, koji smo bili mrtvi zbog grijeha, s Kristom oživi – milošću ste spašeni.”

Bili smo duhovno mrtvi i bez mogućnosti da ičim zaslužimo Božju životvornu snagu.

Ali on nam je suverenom milošću dao novi duhovni život.

TREĆE, suverenom milošću Bog nam je dao dar vjere.

Ef 2,8

“Da, milošću ste spašeni po vjeri! To ne dolazi od vas; to je dar Božji!”

Niste imali snage vjerovati sami po sebi. Bili ste mrtvi, bez oduševljenja Kristom. I Bog vas je podigao iz mrtvih i dao vam vjeru. Zato ovu milost zovemo suverenom milošću.

ČETVRTO, kroz Bogom danu vjeru opravdani smo suverenom milošću.

Rim 3,24

“... i svi su opravdani darom njegove milosti, otkupljenjem u Kristu Isusu.”

I dva odlomka dalje u Rim 5,19 Pavao objašnjava značenje ovih redaka:

“Jer kao što su nepokornošću jednog čovjeka svi postali grešnici, tako će i pokornošću jednoga svi postati pravednici.”

Drugim riječima, opravdani smo – proglašeni ispravnim i pravednim pred Bogom na temelju Kristove poslušnosti, a ne vlas-

---

tite. Riječ je o čistoj suverenoj milosti. U stihu 17 (Rim 5,17) Pavao je naziva “izobilnom milošću”. Nismo učinili ništa kako bismo je zaslužili. Čak je i milost kojom je primamo dar.

PETO, svi plodovi ljubavi i poslušnosti te promijenjen život koji teče iz novoga života, ali i opravdanje djelo je Božje suverene milosti.

1 Kor 15,10

“Milošću sam Božjom ono što jesam. A milost koju mi je Bog dao nije bila bez uspjeha. Naprotiv, trudio sam se više nego oni svi; ne ja, nego milost Božja sa mnom.”

Drugim riječima, suverena nas milost ne čini pasivnima. Naprotiv, daje nam snagu. Mi doista radimo. I radimo teško. No radeći teško za Kristovu slavu, nasmijemo se i kažemo, zajedno s Pavlom: “Ne ja, nego milost Božja sa mnom.” Kršćanski je život čudo suverene milosti, ali mi vršimo čudo. Bog uzrokuje čudo. Mi izvršavamo čudo.

Kada sam rekao da suverena milost spašava ljude od početka do kraja, mislio sam na to da suverena milost počinje naše spasenje Božjim odabirom, nastavlja dižući nas iz duhovne smrti, daje nam spasonosnu vjeru, opravdava nas i osnažuje na poslušnost Kristovim zapovijedima. I na taj način sve nas vraća Bogu. Nijedan Božji izabranik neće biti izgubljen. Od početka do kraja Bog spašava svoje ljude suverenom milošću (Rim 8,30)!

Vratimo se okosnici ove poruke. Zašto je Bog stvorio ovaj, poseban svijet s njegovim grijehom i s velikom poviješću otkupljenja?

Predlažem odgovor: ***ovaj svijet postoji radi slave Božje milosti otkrivene u Isusovu spasonosnom djelu.***

Dakle, kršćani ne samo što trebaju biti bogocentrični već trebaju veličati Krista, trebaju biti vođeni evanđeljem te biti ljudi koji čuvaju milost.

Postoji neslomljiva veza između Božje slave, slave milosti, Kristove slave i slave križa.

Dopustite mi da vam to pokažem iz Božje Riječi kroz pet koraka.

1. Korak

Vrhunac – najviša točka – Božjeg pokazivanja vlastite slave jest u očitovanju njegove milosti.

Ef 1,5-6

“U ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu Kristu, prema odluci svoje volje, *na hvalu slave svoje milosti.*”

Drugim riječima, *slava Božje milosti* krajnji je cilj otkrivanja Božje *slave*. Svrha predodređenosti jest da živimo na hvalu *slave ove milosti* zauvijek.

Sve ostalo, čak i Božja srdžba, služi slavi Božje milosti. Zato i Pavao kaže u Rimljanima 9,22-23:

“Premda je htio pokazati svoj gnjev i očekivati svoju moć na posudama ispunjenim gnjevom... *da tako očituje bogatstvo svoje milosti prema posudama ispunjenim milošću.*”

Cilj nije srdžba, ali slava milosti na posudama ispunjenim milošću jest. Dakle, prvi je korak: krajnji je cilj otkrivanja Božje slave *hvaljenje slave Božje milosti*.

2. Korak

Bog je planirao hvaljenje slave milosti *prije stvaranja*.

Ef 1,4,6

“On nas u njemu sebi izabra *prije stvaranja svijeta*... na hvalu slave svoje milosti.”

Milost nije bila misao smišljena kao reakcija na čovjekov pad. Ona je bila planirana jer je milost vrh na planini njegove slave. I on je stvorio svijet radi svoje slave.

3. Korak

Božji je plan bio da će se hvala slave Božje pojaviti kroz sina Božjega, Isusa Krista.

“U ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu Kristu... *na hvalu slave svoje milosti*.”

Ef 1,5-6

U vječnom zajedništvu Trojstva, Otac i Sin planirali su da Božja milost bude krajnje otkrivena u spasonosnom Isusovu djelu.

Pavao kaže u 2 Tim 1,9:

“Boga koji nas je spasio i pozvao svetim znanjem ne po našim

djelima, već po vlastitoj odluci i milosti koja nam je od vječnosti dana *u Kristu Isusu*.”

Tako je i prije postanka vremena otkrivenje slave Božje milosti bilo isplanirano kroz Krista Isusa.

4. Korak

Od vječnosti Božji je plan bio da slava njegove milosti ima svoj vrhunac u spasonosnom Isusovu djelu na križu.

Očito je to po imenima koja su već bila u Knjizi otkupljenih prije postanka svijeta. Prije dolaska grijeha, Bog je planirao da njegov Sin bude ubijen za grešnike. Mi to znamo zbog imena zapisanih u Knjizi života prije stvaranja svijeta.

“I poklonit će joj se svi stanovnici zemlje – svaki čije ime od postanka svijeta ne stoji ’upisano u *knjizi života zaklanog Janjeta*””. (Otk 13,8)

Prije stvaranja svijeta ime ove knjige bilo je “*knjiga života zaklanog Janjeta*”. U planu je bila slava. U planu je bila milost. U planu je bio Krist. I u planu je bila smrt. I ta je smrt za grešnike, poput nas, srce Evandjelja.

5. Korak

Stoga, krajnji cilj stvaranja, vođenja i održavanja svijeta – povijesti – jest hvala slave milosti Božje u raspeću njegova Sina za grešnike. Zato nam i Otkrivenje 5,9 pokazuje kako ćemo cijelu vječnost pjevati “pjesmu Janjeta” (Otk 15,3). Sa žarkim štovanjem, u slavljenju ćemo govoriti:

“Kadar si da uzmeš knjigu i da otvoriš njezine pečate, *jer si bio zaklan* i svojom krvi iskupio Bogu ljude od svakog plemena, jezika, puka i naroda.” (Otk 5,9).

Slavit ćemo desetke tisuća stvari vezno uz našeg Spasitelja. Ali nećemo reći ništa slavnije od toga: “Bio si zaklan... i otkupio si milijune.”

Pitamo se, na kraju, zašto je Bog stvorio svijet? I odgovaramo kroz Pismo: Bog je stvorio svijet radi svoje slave. Bog ga nije stvorio zbog svoje potrebe. Nije stvorio svijet zbog svojeg nedostatka koji je trebao ispuniti izvan sebe samoga. Nije bio usamljen. On je bio savršeno sretan u zajedništvu Trojstva. Stvorio je svijet da bi pokazao svoju slavu – da bi objavio svoju slavu – za potpuno zadovoljstvo svojeg stvorenja.

I zašto je stvorio svijet koji će postati poput ovoga, u kojem živimo? Svijet koji je pao u grijeh. Svijet koji je zamijenio slavu Božju za slavu slika? Zašto bi dopustio, vodio i održavao takav svijet? Odgovaramo: radi hvale slave svoje milosti krajnje očitovane Isusovom smrću.

Krajnji smisao svih stvari jest objavljivanje slave Božje milosti radi radosnog slavljenja otkupljenog mnoštva iz svakoga jezika, plemena i naroda.

Sve je stvoreno, vođeno i održavano radi Božje slave. I ta slava doseže svoj krajnji cilj u slavi hvale Božje *milosti* koja najsjajnije sija u slavi *Krista* i najjasnije dolazi u fokus kroz slavu *križa*.

Stoga pitam:

- Je li Božja slava najsjajnije blago na horizontu vaše budućnosti? Možete li se s Pavlom složiti i reći: “Radujemo se u nadi slave Božje” (Rim 5,2)³?
- Je li *slava milosti* najslađa vijest za vašu grešnu dušu?
- Je li *slava Krista* vaše osobno iskustvo Božje milosti?
- Je li *slava križa* najtužnija i najradosnija ljepota vašoj otkupljenoj duši?

---

³ U prijevodu KS stoji “ponosimo se, oslonjeni na nadu u slavu Božju; op. prev.

CONGRESSO MISSIONE

BOŽJA SLAVA, RADOST ČOVJEKA I SNAGA LJUBAVI

DRUGI DIO

Radost čovjeka u slavi Božjoj: zašto trebamo tražiti radost u Bogu iako nas košta vlastita života

U prvome dijelu glavna je tema bila kako je Bog stvorio svijet radi svoje slave. On kroz vječnost pokazuje i komunicira stvorenju svoju slavu.

Za mnoge od nas, ova je istina postala golema stijena sigurnosti ispod Božjih obećanja – on neće podbaciti u svojim spasonosnim namjerama jer krajnji temelj njegove vjernosti nije naša vrijednost, već vrijednost njegova imena. Naše povjerenje ne gradi se zbog Božje predanosti nama, već Božje predanosti Bogu. Ova je spoznaja bila velika utvrđujuća snaga moga života.

No za mnoge je ovo kamen spoticanja.

- Oprah Winfrey, jedna od najbogatijih pripadnika showbusinessa u Americi, odustala je od ortodoksnog kršćanstva kada joj je bilo 27 godina, i to zbog biblijske nauke da je Bog ljubomoran na svoju slavu u našim životima – zbog toga što on zahti-

jeva da nitko osim njega ne dobiva našu vjernost i privrženost. Oprah to nije doživjela kao ljubav.

- Brad Pitt, poznata filmska zvijezda, okrenuo se od svoje dječaćke vjere zato što Bog kaže: “Moraš reći da sam Ja najbolji...” Učinilo mu se to egoističnim.
- C. S. Lewis, prije negoli je postao kršćanin, žalio se na Božji zahtjev da bude slavljen jer zvuči poput: “tašte žene koja želi komplimente”.
- Erik Reece, sveučilišni profesor u Americi i autor knjige *An American Gospel*, odbacio je Isusa iz Evanđelja jer smatra da bi jedino egomanijak zahtijevao da ljubimo njega više nego roditelje i djecu.
- I Michael Prowse, kolumnist *London Financial Timesa*, okrenuo se od Boga jer jedino “tiranin, napuhan ponosom, žudi za dodvoravanjem”.

Dakle, mnogi stav da je Bog stvorio svijet radi vlastite slave smatraju problematičnim. Misle da je takvo samoveličanje nemoralno i bez ljubavi. Ako je Bog planirao i izveo vlastito krajnje samoveličanje, tada je, kažu oni, ili megalomanijak, ili, kao što Erick Reece kaže, egomanijak. Možda i vi tako vidite Boga.

No je li to istina – da Bog nema ljubavi i da je megalomanijak koji nas iskorištava umjesto da nas blagoslovi?

Što ako je Bog u svojoj slavi – u slavi svoje snage, slavi svoje mudrosti i slavi svoje milosti – što ako je Bog u svojoj slavi

---

zapravo izvor najveće sreće? Što ako je njegova ljepota najveće blago svemira? Što ako je njegova slava najbolji dar koji nam može dati? Što ako bi on osobno – u svojoj veličini i slavi i bliskom prijateljstvu – nas učinio krajnje i vječno sretnima?

Ako bi to bila istina, onda je najnježnija, najljubaznija stvar koju je Bog mogao učiniti, da nam se otkrije, da se uzveliča i pokaže nam sebe radi našega vječnog užitka – čak i po cijenu života vlastita Sina. Apostol Petar kaže u svojoj prvoj poslanici 3,18: “Jer i Krist je jedanput umro zbog grijeha, pravedan za nepravedne, da nas privede k Bogu.”

To je srž ljubavi. Bog je poslao svog Sina da umre za nas, da mi možemo uživati u slavi i njegovoj prisutnosti. “Puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno” (Ps 16,11). Ovo nije megalomanija. Ovo je ljubav.

Bog je jedino biće kod kojeg je samouzvisivanje najljubaznije djelo. Jer, kada se Bog uzvisuje, uzvisuje jedino što nas može potpuno i zauvijek zadovoljiti. Ako mi sebe uzvisujemo, *ne* ljubimo jer odvrćamo ljude od jedine Osobe koja nas zauvijek može učiniti sretnima, Boga samoga. No, ako Bog uzdiže *samog sebe*, onda skreće pozornost na jedinu Osobu koja nas može učiniti sretnima zauvijek, samog sebe.

Bog nije egomanijak. On je zauvijek slavan, svezadovoljavajući Bog, koji nudi vječnu i najvišu radost u sebi.

Kada pronađemo svoje najdublje ispunjenje u Bogu – sve što Bog za nas jest, nalazi se u Kristu – mi proslavljamo Boga. Bog

je najviše proslavljen u nama, kada smo najzadovoljniji u njemu. Ovo je nevjerojatno dobra vijest.

Drugim riječima, nemojte samo misliti: kada proslavljam Boga, ja sam sretan. Radije mislite: kada sam sretan u Bogu, proslavljam ga. Kada je Bog moja radost, proslavljam Boga. Bog je proslavljen u meni, kada sam zadovoljan u njemu.

U Filipljanima 1,20-21 piše:

“Takva je moja željno očekivana nada: ništa me neće smesti: sačuvat ću, naprotiv, potpuno pouzdanje i – sada kao i uvijek – proslavit će se Krist u mom tijelu, bilo da živim, bilo da umrem. Za me je uistinu život Krist, a smrt dobitak.”

“Živim” iz stiha 20 odgovara “životu” iz stiha 21. A “umrijeti” iz stiha 20 odgovara “smrti” iz stiha 21. Usmjerite pažnju na riječi koje govore o smrti. Stih 20:

“Moja je željno očekivana nada...proslavit će se Krist u mom tijelu...bilo da **umrem**. Za me je ...**smrt** dobitak.”

Obratite pozornost na riječ “jer” koja povezuje stihove 20 i 21. Pavao daje temelj objašnjenja zašto bi njegova smrt proslavila Boga – “*jer* je za mene smrt dobitak”.

Ovo je jedno od mojih najvećih osobnih otkrivenja u Pismu.

Krist će biti proslavljen u mome tijelu mojom smrću “*jer* za mene je smrt dobitak” (r. 21). *Zašto* bi smrt bila *dobitak*? Odgovor je u stihu 23b: “Imam želju umrijeti i biti s Kristom, jer je

.....

to mnogo bolje...” Smrt je mnogo bolja jer znači veću prisnost s Kristom – više Krista. Smrt znači “umrijeti i biti s Kristom”.

Zato i Pavao kaže u 21. stihu da je smrt dobitak. Kad zbrojite sve gubitke koje ćete zadobiti svojom smrću (obitelj, posao, umirovljenje iz snova, prijatelji koje ostavljate, omiljeni tjelesni užici) – kada zbrojite sve te gubitke, i kada ih nadomjestite smrću sa **samim Kristom** – radosno možete reći, *dobitak!*

Kada to učinite, *Krist je proslavljen u vašoj smrti*. Gubljenje svega i dobivanje Krista jest **dobitak**. A kada to zovemo dobitkom – i mislimo to jer se tako osjećamo! – Krist je uzveličan, proslavljen, prikazan kao vrhunski vrijedan.

Evo, dakle, istine: *Krist je najviše proslavljen u vašoj smrti, kada u smrti ste najviše zadovoljni u Kristu.*

Ili da sažmemo obje polovice stiha:

**Krist je proslavljen u vama
kada vam je dragocjeniji
nego sve što život daje
ili smrt može uzeti.**

Dakle, *Bog je najviše proslavljen u nama kada smo mi najzadovoljniji u njemu.*

Odakle izvodimo još jedan zadivljujući zaključak: ako je Bog zaista najviše proslavljen u nama kada smo mi najzadovoljniji u njemu, svoju bismo sreću svom svojom snagom trebali potražiti u Bogu, čak i po cijenu vlastita života.

Ovo je toliko revolucionarno, a tako iznenađujuće. Naime, ne samo što bismo *mogli* biti sretni u Bogu nego bismo trebali biti, naša je dužnost da budemo sretni u Bogu. Stoga bismo *trebali* tražiti ovu sreću u Bogu svom svojom snagom, sve vrijeme, čak i po cijenu vlastita života.

Slijedi devet dokaza iz Pisma da je ovo istina:

1. Postoje biblijske zapovijedi o tome da svoju radost tražimo u Bogu.

Psalam 37,4 “Sva radost tvoja neka bude Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca!”

Psalam 32,11 “Radujte se Jahvi i kličite, pravedni, kličite svi koji ste srca čestita!”

Psalm 100,1 “Kliči Javi, zemljo sva! Služite Jahvi u veselju! Pred lice mu dođite s radosnim klicanjem!”

Filipljanima 4,4 “Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim: radujte se!”

2. Postoji biblijsko upozorenje što se događa ne budemo li tražili svoju radost u Bogu.

Ponovljeni zakon 28,47 “Budući da nisi htio služiti Javi, Bogu svome, vesela i radosna srca zbog obilja svega, služit ćeš neprijatelju svome, koga će Jahve poslati na te.”

3. Srž zla i grijeha pokazuje da bismo trebali svoju radost tražiti u Bogu

Jeremija 2,12-13 “Zapanjite se nad tim, nebesa, zgranite se i zaprepastite, riječ je Jahvina. Jer dva zla narod moj učini: ostavi mene, izvor žive vode, te iskopa sebi kladence, kladence ispucane što vode držati ne mogu.”

4. Suštinsko značenje spasonosne vjere uči nas tražiti svoju sreću u Bogu.

Hebrejima 11,6 “A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.”

Ivan 6,35 “Odgovori im Isus: ‘Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, sigurno neće ožladnjeti. Tko vjeruje u me, sigurno neće nikada ožednjeti.’”

2. Korinćanima 1,24 “Ne bismo se htjeli vladati kao gospodari vaše vjere, štoviše, mi smo (samo) suradnici na vašoj radosti, jer u vjeri vi čvrsto stojite.”

5. Značenje *obraćenja* uči nas tražiti svoju radost u Bogu.

Matej 13,44 “S kraljevstvom je nebeskim kao s blagom što sakriveno leži u polju. Kad ga netko pronade, sakrije ga te, *pun radosti*, ode da proda sve što ima i kupi ono polje.”

6. Značenje samoodricanja uči nas tražiti svoju radost u Bogu.

Marko 8,34-35 “Tada dozva narod i svoje učenike te im reče: 'Ako, dakle, tko želi ići za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi! Tko, naime, hoće sačuvati svoj život, izgubit će ga. A tko izgubi život svoj radi mene i Radosne vijesti, spasit će ga.’”

7. Božja namjera za patnju pokazuje nam da bismo trebali tražiti svoju radost u Bogu, bez obzira na to kakvu patnju stavlja pred nas.

1. Petrova 4,13 “Naprotiv, radujte se što ste dionici u Kristovim patnjama, da se mognete radovati i veseliti i u čas kad se objavi njegova slava!”

Rimljanima 5,3-5 “Ali ne samo to nego se i ponosimo i nevoljama, svjesni da nevolja rađa strpljivost, strpljivost prokušanost, a prokušanost nada. A nada ne razočarava, jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetome koji nam je dan.”

Matej 5,11-12 “Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opačina! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima”

2. Korinćanima 4,17 “Uistinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu.”

---

8. Ljubav prema ljudima zahtijeva od nas da tražimo svoju radost u Bogu. Ne možete poštovati Boga i ljubiti ljude ako prestanete tražiti svoju radost u Bogu.

Ovo je toliko kritično da želim potrošiti cijelu sljedeću poruku dokazujući to iz Biblije i pokazujući kako neke stavove primijeniti u životu.

9. Bog je najviše proslavljen kada svoju radost tražimo u njemu. Bez nje nema slavljenja.

To vidimo u Filipljanima 1,20-21. No obratimo pozornost na sljedeću ilustraciju.

Recimo da 21. studenoga, na 28. godišnjicu braka, pozvonim na vrata svoga doma, doneseći svojoj supruzi buket crvenih ruža. Ona me pogleda iznenađeno jer inače ne zvonim na vrata. Tada ja izvadim buket sakriven iza sebe i kažem: "Sretna godišnjica, Noë!" Ona se nasmije i kaže: "O, Johnny, prekrasne su, ali zašto?" I recimo da samopouzdanom podignem drugu ruku i kažem: "To je moja dužnost."

Moja supruga ne bi bila počašćena ovakvom reakcijom. Odgovor kojim bi ona bila počašćena je: "Volim ti davati stvari. To me usrećuje. Zapravo, preodjeni se jer imam plan za večeras, i ne postoji nitko s kim bih ga radije proveo nego s tobom." U ovoj situaciji, dužnost ustupa pred uživanjem. I time je ona počašćena. Kad kažem: "Uživam biti s tobom" časti je više nego: "Trebao bih biti s tobom pa izvršavam dužnost." Srž istinskoga slavljenja je smatrati

nekoga ili nešto neprocjenjivo vrijednim, a ne samo izvršiti svoju dužnost. Osobu poštujemo svojim oduševljenjem, a ne osjećajem dužnosti.

Sažetak

Prvi dio propovijedi: Bog je stvorio svijet radi svoje slave – radi hvale slave svoje milosti u osobi i djelu Isusa Krista.

Drugi dio propovijedi: Nije riječ o megalomaniji, već o ljubavi. Jer je Božja slava naše najveće Blago i naša najveća radost.

Više od toga: Bog je najviše proslavljen u nama kada smo mi najzadovoljniji u njemu.

Sve to navodi nas na zaključak da bismo – TREBALI – svom svojom snagom, čak i po cijenu vlastita života, svoju radost tražiti u njemu..

Kao što ćemo vidjeti u nastavku propovijedi – možda će nas koštati života kad budemo preplavljeni ovom radošću u misiji ljubavi.

Hrabrost koja, motivirana ljubavlju, riskira život: Odakle dolazi?

U prijašnje dvije propovijedi tvrdio sam da je krajnji cilj Božjeg stvaranja svijeta i krajnji razlog Kristove smrti za grešnike: **da oni koje je otkupio proslavljaju Boga, uživajući u njemu zauvijek.**

I razlog zašto sam rekao da je Bog najviše proslavljen u nama kada smo mi najviše zadovoljni u njemu jest prije svega zato što tako Pavao tvrdi u Filipljanima 1,20-21:

“Takva je moja željno očekivana nada: ništa me neće smesti: sačuvat ću, naprotiv, potpuno pouzdanje i – sada kao i uvijek – proslavit će se Krist u mom tijelu, bilo da živim, bilo da umrem. Za me je uistinu život Krist, a smrt dobitak.” (Fil 1,20-21)

Bit ću malo jasniji. U svijetu Bog se proslavlja na više načina nego samo kroz svoj narod koji se zadovoljava u njemu.

Njegova će **pravednost** biti proslavljena u prokletstvu onih koji se ne pokaju. No ako imate cilj proslaviti ga, morate si postaviti

i cilj da na kraju budete zadovoljni u njemu iznad svih dobrih i loših stvari:

“Tko više ljubi oca ili majku nego mene nije me dostojan.”
(Mt 10,37)

U prethodnoj sam propovijedi spomenuo devet dokaza iz Biblije zašto bi traženje krajnjeg zadovoljstva u Bogu trebao biti naš životni poziv.

Izostavio sam jedan koji će biti tema ove poruke: **Božja zapovijed u Bibliji da ljubimo druge implicira da moramo biti nepopustljivi u svome traženju radosti u Bogu.**

U prethodnoj je propovijedi poruka bila: ako prestanete tražiti krajnje zadovoljstvo u Bogu, nećete ga proslavljati u punoj mjeri.

Poanta ove propovijedi je: ako prestanete tražiti krajnje zadovoljstvo u Bogu, nećete moći ljubiti ljude u punoj mjeri.

Sve to pretpostavlja određeno razumijevanje ljubavi. Pokušat ću to pokazati iz Biblije. Ključna je rečenica: **ljubav prema ljudima znači čežnja za širenjem naše radosti u Bogu, uključujući njih u tu radost, bez obzira na cijenu, čak i po cijenu vlastita života.**

Tako je radost u Bogu – smatranje Boga krajnjim zadovoljstvom iznad vlastita života (Ps 63,3) – temelj ljubavi prema drugima, i to zbog dva razloga:

1) vječna i sveispunjavajuća radost u Bogu najveći je dar što možemo primiti, a ako ga ne posjedujemo, ne možemo ga niti dijeliti

2) vječna, sveispunjajuća radost u Bogu potiče nas na žrtvovanje koje je neophodno da bismo ljubili druge.

Ovo je moje osobno uvjerenje koje ću pokušati potkrijepiti biblijskim stihovima.

Prvi dokaz: 2 Kor 8,1–4,8

Kontekst: Pavao piše Korinćanima kako bi im predočio velikodušnost vjernika u Makedoniji, nazivajući je ljubavlju.

“Izvjješćujemo vas, braćo, o milosti koju je Bog dao makedonskim crkvama: kako je u mnogoj **kušnji** nevoljama **obilna** njihova **radost** i kako je njihovo **krajnje siromaštvo** rodilo **bogatom** darežljivošću. Svjedok sam da su, prema svojim mogućnostima i iznad njih, dragovoljno darivali i usrdno nas molili za milost da mogu sudjelovati u ovoj službi milosrđa u korist svetih...Ne govorim vam ovo po zapovijedi, nego želim primjerom revnosti drugih iskušati iskrenost vaše ljubavi.” (2 Kor 8,8)

Milost (r. 1) > preobilne radosti (r. 2) > nije u bogatstvu, i nije u slobodi od nevolja, nego u slavi milostivog Boga > prelijevanje darežljivosti.

Zapamtite: 8. stih ovaj način života naziva LJUBAVLJU.

LJUBAV = prelijevanje radosti u Bogu koje susreće potrebe drugih – čak i ako patiš, i čak ako to povećava tvoju patnju.

ILI: LJUBAV = Bogom dan (milošću omogućen) impuls kako bi vaša radost u Bogu rasla, šireći se na druge – čak ako patite, i čak ako to dodatno jača vašu patnju.

Prigovor:

Ljubav ne može biti osjećaj, već samo odluka ili djelovanje.

Dokaz: Joseph Fletcher: *Situation Ethics*

- 1.) Ljubav je zapovijed
- 2.) Autentična ljubav ne može biti zapovijed.
- 3.) Stoga ljubav nije emocija.

Odgovor:

Valjana logika, ali krivi zaključak jer je druga premisa netočna. Emocije su zapovijed kroz cijelu Bibliju: zahvalnost (Ps 100); nada (1 Pet 1); radost (Fil 4); tuga (Rim 12); sućut (Ef 4); strah (Rim 11); zadovoljstvo (Heb 13); nježnost (1 Pet 3,8) itd.

Pretpostavka iza Fletcherove izjave je da Bog ne može zapovijediti ono što mi nismo moralno sposobni napraviti bez njegove suverene milosti. Krivo. Augustin je u pravu: Zapovijedi što ti je volja i daj što zapovijedaš.

(Pelagije je bio zaprepašten Augustinovim *Ispovijestima*: “Daj mi milosti (o Bože) da učinim što mi zapovijedaš i zapovijedi mi da učinim što želiš!...O sveti Bože...kada slušamo tvoje zapovijedi, od tebe dobivamo snagu da ih izvršimo.” Ovo je kraj apsolutne ljudske autonomije.)

.....

Jedan od razloga zašto je ovaj način razumijevanja Boga i kršćanskog života radikaln i razarajuć i za osobu koja misli da je u apsolutnoj kontroli – jest da je takve osjeća je čovjeku nemoguće izvesti. Za to je potrebna suverena milost.

Drugi dokaz: 2 Kor 9,7-8

Potvrda da naše tumačenje 2 Kor 8,1-2 nije bilo idiosinkratsko:

“Neka svatko dadne kako je srcem odlučio, a ne sa žalošću i na silu, jer ‘**Bog ljubi vesela darivaoca**’. A Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti, da možete imati uvijek i u svemu sasvim dovoljno svega i još imati viška za koje mu drago dobro djelo.” (2 Kor 9,7–8)

U ovome kontekstu radosno davanje znači: učiniti davanje još većim veseljem – svojom radošću – u Bogu. Kao u 8,2, neka se vaša obilna radost prelije u davanju = LJUBAV!

Bog nas poziva ne samo da dajemo i služimo već da dajemo radosno – dajemo kao što se naša radost prelijeva u Bogu:

“Tko ima dar tješnja neka tješi, Tko dijeli, neka dijeli darežljivo!” (Rim 12,8)

“Objavljeno ti je, čovječe, što je dobro, što Jahve traži od tebe: samo činiti pravicu, **milosrđe ljubiti** i smjerno sa svojim Bogom hoditi.” (Mih 6,8)

Trebaš li davati iako ne osjećaš veselje?

1. Jedni će reći: naravno, to je stvar poslušnosti, a ne osjećaja. Krivo, osjećaj je dio poslušnosti.
2. Drugi kažu: ne, jer jedino se iskreno i radosno davanje uzima u obzir.
3. Ja kažem: 1) pokaj se za nedostatak prelijevajuće radosti; 2) moli za obnovu radosti; 3) vjeruj u obećanje iz 8. stiha: "...a Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti, da mognete imati uvijek i u svemu sasvim dovoljno svega i još imati viška za koje mu drago dobro djelo"; 4) daj, i moli da možeš radosno davati; 5) zahvali Bogu za milost što si bio u mogućnosti dati.

Treći dokaz: 1. Petrova 5,2; Hebrejima 13,17
(2 Kor 9,7, namijenjeno crkvenim vođama)

Hebrejima 13,17

“Slušajte svoje starješine i budite im podložni, jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji imaju o tome dati račun! Neka to mognu učiniti veselo, a ne s uzdisajima, jer to za vas ne bi bila nikakva dobit!”

Traženje da budemo “dobitak” svojim bližnjima djelo je ljubavi. Ako vam je svejedno jeste li “dobitak” svojim bližnjima, ne postupate prema ljubavi. Stoga, ako ste ravnodušni prema radosti u svojoj službi, svejedno vam je hoćete li biti “dobitak” svojim bližnjima i ravnodušni ste prema ljubavi.

Stoga, **TRAŽITE** svoju radost u službi radi **NJIHOVE** dobiti. Pastor koji radi u službi zato što mu je to dužnost, ne stvara zdravu crkvu. Radost u službi nije opcija. Ona je temelj zdrave i snažne crkve.

Vidi istovjetno učenje u 1 Pet 5,2:

“Pasite stado Božje koje je među vama i nadzirite ga, ne na silu, nego **dragovoljno**, prema Božjoj volji; ne iz težnje za prljavim dobitkom, nego iz **oduševljenja!**”

Dragovoljno i iz oduševljenja, jednako se postiže kao i “s radošću”. Neka vas ne motivira novac. Neka vas ne motiviraju tuđa mišljenja ili očekivanja roditelja ili sram od odustajanja.

Ako ste pozvani tražiti radost drugih, bilo bi nedosljedno ne tražiti vlastitu. Vaš poziv i jest tražiti radost drugih:

“Ne bismo se htjeli vladati kao gospodari vaše vjere, štoviše, mi smo (samo) suradnici na vašoj radosti, jer u vjeri vi čvrsto stojte.” (2 Kor 1,24)

Što ako ste u razdoblju života u kojem ne osjećate radost? Ne odustajte prebrzo! Svi se ponekad nađemo u sličnom problemu. Što možemo napraviti? (“When I don’t Desire God — How to fight for Joy”). Evo 15 načina kako se izboriti za radost:

1. Spoznajte da je iskrena radost u Bogu dar.
2. Spoznajte da se za radost morate neumorno boriti.
3. Borite se protiv svakog poznatoga grijeha u svome životu.

4. Naučite tajnu hrabre krivnje – kako se boriti kao opravdani grešnik.
5. Spoznajte da je bitka primarno borba u kojoj upoznajemo Boga kakav jest.
6. Meditirajte o Božjoj Riječi dan i noć.
7. Molite iskreno i stalno za otvorene oči srca i za težnju za Bogom.
8. Naučite propovijedati sebi radije nego slušati sebe.
9. Provodite vrijeme s ljudima koji su ispunjeni Bogom i koji vam pomažu upoznati Boga i boriti se.
10. Budite strpljivi u noćima kad vam se čini da Bog nije prisutan.
11. Odmorite se, vježbajte, pazite na prehranu jer je Bog dizajnirao vaše tijelo.
12. Koristite Božje otkrivenje o prirodi na primjeren način.
13. Čitajte poznate knjige o Bogu i biografije velikih svetaca.
14. Činite djela ljubavi radi koristi drugih (svjedočanstvo i milost).
15. Zauzmite globalnu viziju radi Kristove svrhe i dajte sebe za one koji nisu prihvatili spasenje.

Četvrti dokaz: Djela 20,35

“U svemu sam vam dao primjer da se tako treba truditi i pritjecati u pomoć nemoćnima te se **sjećati** riječi Gospodina Isusa koje on sam reče: **’Blaženije je davati nego primati.’**” (Dj 20,35)

Učitelj etike (Kant) je rekao: “Možeš dobiti blagoslov dajući, ali ne možeš biti time motiviran.” No Pavao u tekstu motivira kad kaže, “Sjeti se!”

.....

Zašto nije sebično – prepustiti se traženju blagoslova?

1. Zato što je naša radost njihova radost.
2. Zato što nagrada kojoj se nadamo uključuje i njihovo sudjelovanje. Ne želimo ih iskoristiti za svoju dobit; želimo ih uključiti u svoju svrhu. Ne želimo dobiti na njihovu štetu. Želimo platiti svaki njihov trošak kako bi s nama podijelili našu dobit.

Velika je razlika između kršćanstva i radikalnog islama. Ne ubijamo kako bismo ušli u raj; umiremo kako bismo druge doveli u raj.

Blagoslov davanja ne prima se u potpunosti ovdje, na ovome svijetu.

Luka 14,12–14

“Zatim reče svomu gostoprimcu: 'Kada daješ objed ili večeru, ne pozivaj ni svojih prijatelja, ni svoje braće, ni svoje rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi i oni tebe za uzvrat pozvali, te tako primio plaću. Nego, kad priređuješ gozbu, pozivaj siromahe, sakate, hrome i slijepel! Tada će ti biti blago, jer ti nemaju čim uzvratiti! **To će ti se uzvratiti o uskrsnuću pravednika.**'”

Peti dokaz: Matej 5,11-16

Isus nam zapovijeda da budemo sol i svjetlo svijetu i da naše svjetlo svijetli kako bi ljudi vidjeli naša dobra djela i dali slavu Bogu. Što predstavlja taj slani, svijetao život? I kako nastaje?

“Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opaćine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima! Ta tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas! Vi ste sol zemlji. Ali ako sol obljutavi, čim će se ona osoliti? Više nije ni za što, osim da se izbaci van da je ljudi pogaze. Vi ste svjetlo svijetu. Nije moguće sakriti grad koji leži na gori. Ne žele se svijeca da se stavi pod varijak, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.”

Svjetlo i sol **radost su pojedinca dok čineći dobro trpi nevolje.**

Šesti dokaz: Hebrejima 10,32-34

Heb 10,32-34

“Sjećajte se prijašnjeg vremena kada ste, tek prosvijetljeni, podnosili čestu borbu – patnje: dijelom javno izvrgnuti izrugivanjima i nevoljama, dijelom postajući supatnici s onima koji su se nalazili u takvoj nezgodi. Vi ste, naime, imali suosjećanja za sužnje i **radosno podnosili otimanje svojih dobara**, jer ste znali da imate bolje i trajno imanje.”

Heb 11,24-26

“Vjerom Mojsije, kad odraste, odbi da ga nazivaju sinom faraonove kćeri. Radije je odabrao da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom nego da ima ča-

---

sovito grešno uživanje. 'Sramotu Kristovu' smatrao je većim bogatstvom od egipatskog blaga jer je gledao na obećanu nagradu.”

Heb 12,2

“Zato i mi, opkoljeni tolikim oblakom svjedoka, odbacimo od sebe svako breme i grijeh koji lako zavodi, te ustrajno trčimo na utakmici koja nam je određena! Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa, koji **zbog⁴ određene mu radosti** podnese križ ne mareći za sramotu te 'otada sjedi s desnu' Božjeg prijestolja!”

---

⁴ Prijevod KS ne kaže “zbog”, nego “namjesto”, op. prev.

Zaključak i sažetak triju propovijedi

Teme ovih triju poruka bile su slava Božja, čovjekova radost i snaga ljubavi. U prvoj poruci dokazali smo kroz Pismo da je Bog stvorio svijet radi svoje slave. Preciznije, radi slave svoje milosti. I još preciznije – radi slave svoje milosti kroz Isusa Krista. Napreciznije je da ovaj svijet – sa svojim grijehom, patnjom i otkupljenjem – postoji radi hvale slave Božje milosti kroz Isusa Krista razapetog na križu.

U drugoj poruci pokazali smo u Filipljanima 1,20-21 da je Bog u nama najviše proslavljen kada smo mi najzadovoljniji u njemu. I stoga bismo TREBALI tražiti najveću i najdužu radost u Kristu, svom svojom snagom, cijelo vrijeme. Obratili smo pozornost na devet dokaza da je ovaj stav biblijski.

I, konačno, u posljednjoj smo se propovijedi fokusirali na tvrdnju da...

... ne možete istinski voljeti druge ako ne tražite i ne pronađete svoju radost u Bogu jer ljubiti druge znači težiti širenju svoje radosti uključujući druge u nju, bez obzira na cijenu, čak i po cijenu vlastita života.

STOGA

Na slavu Boga

i veličanstvo Krista

i vječno zadovoljenje vaših vlastitih duša

zbog ljubavi prema drugima

i djela misije Crkve,

i pokazivanja Italiji i balkanskim narodima slavu najvećeg Blaga

koje mogu imati,

nemojte se pomiriti ni sa čim manjim osim s potpunom i

vječnom radošću u svemu što je Bog za vas u Isusu.

Amen

BOŽJA ČEŽNJA ZA MISIJOM

M16

Dr. John Piper, bivši pastor Baptističke crkve Betlehem u Minneapolisu (SAD), teolog međunarodnog ugleda, autor preko 50 knjiga od kojih su mnoge postale bestseleri, osnivač je organizacije „Desiring God“ (www.desiringgod.org) i propovjednik cijenjen zbog svojih dubokih i snažnih poruka s posebnim naglaskom na temu misije.